

Over de brug

Op 18 november is het precies zestig jaar geleden dat de VGN werd opgericht. Op 1 september 1959 verscheen het eerste nummer van *Kleio*. Tegenwoordig bevat ons nieuwe logo beide namen om de onafscheidelijkheid van de VGN en *Kleio* te illustreren. Tijd om op zoek te gaan naar een unieke congreslocatie om met zoveel mogelijk leden en geïnteresseerden verder te praten over het prachtigste vak van de wereld. En om met elkaar feest te vieren en elkaar te inspireren. Op 18 september reed ik 's middags onder het genot van een prachtige septemberzon over de A2 naar het zuiden. Altijd weer overvalt me een verlangen naar vroegere tijden wanneer ik de Martinus Nijhoffbrug bij Zaltbommel nader. Ik denk aan het weergaloze sonnet 'De moeder de vrouw' uit 1934 van de man naar wie de in 1996 geopende brug genoemd is. Ik heb de zinnen uit mijn hoofd geleerd:

*Ik ging naar Bommel om de brug te zien.
Ik zag de nieuwe brug. Twee overzijden
die elkaar vroeger schenen te vermijden,
worden weer burenen. Een minuut of tien
dat ik daar lag, in 't gras, mijn thee gedronken,
mijn hoofd vol van het landschap, wijd en zijd –
laat mij daar midden uit oneindigheid
een stem vernemen dat mijn oren klonken.*

*Het was een vrouw. Het schip dat zij bevoer
kwam langzaam stroomaf door de brug gevaren.
Zij was alleen aan dek, zij stond bij 't roer,
en wat zij zong hoorde ik dat psalmen waren.
O, dacht ik, o, dat daar mijn moeder voer.
Prijs God, zong zij, Zijn hand zal u bewaren.*

***'Met de lading van het verleden staan we
in de context van het heden met het oog op een
in allerlei tinten wenkende toekomst'***

Over de brug nam ik de afslag naar de N322. Bij Poederrijen ging ik van de N322 af. Over de Schouwendijk langs de Waal en door de uiterwaarden van de afgedamde Maas overviel me weer dat verlangen naar vroeger. Wat een rust, wat een feeëriek en pittoresk landschap. Zevende vogels in een van warmte trillende lucht. Ruisende bomen en een geur van koeienmest. Ik wachtte op het moment dat een middeleeuwse ridder op een paard me tegemoet zou komen.

Het keurig geasfalteerde en van wildroosters voorziene weggetje bracht me terug in de 21e eeuw. En toen was daar een historische sensatie. Het ongenaakbare en imponerende Slot Loevestein doemde op. Zeshonderd jaar geleden bouwde ridder Dirc Loef van Horne hier zijn kasteel. Hij gebruikte het als woonhuis, van waaruit hij rooftochten kon houden en illegale tol kon heffen. Bestemming bereikt. Hier gaan we op 15 maart 2019 een onvergetelijk congres en feest houden. Over continuïteit en verandering in het geschiedenisonderwijs. Zestig jaar VGN. Wat is er bereikt? Welke problemen zijn opgelost en welke zijn blijven bestaan en ontstaan? Bij dertig jaar VGN schreef Joke van der Leeuw een artikel over de geschiedenis van de vereniging onder de titel 'Continuïteit en verandering'. Bij het veertig- en vijftigjarig jubileum werd opnieuw teruggeblikt en vooruitgeblikt aan de hand van de grote thema's in het geschiedenisonderwijs. Over continuïteit gesproken! Met ons congresmotto zijn we in goed gezelschap. We willen met geschiedenis bezig zijn. Het gaat om de leraar. Maar zonder leerlingen ook geen leraar. Met de lading van het verleden staan we in de context van het heden met het oog op een in allerlei tinten wenkende toekomst. Wees allen meer dan welkom op Slot Loevestein op 15 maart 2019! ■



Ton van der Schans is voorzitter van de VGN. Hij werkt als docent geschiedenis op de Driestar Hogeschool (pabo) in Gouda.